

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMELI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajozárjával kaphatók

könyvkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s rekláméziók a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetési feltételek.

Vidéken és Léván Lázhoz küldve:

Egy évre 5 frt - kr.
Hát hóra 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.

Hivatalos hirdetések díja a bélyeg-illetékkel együtt: 1-100 szög 1 frt 30 kr, a 100-on fölül minden szó 1 krajával számítatik. E hirdetések után járó díj előlegesen küldendő be.

Magán hirdetések: négy hasábos petit sor egyszeri közlésért 7 kr, kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyilttérben: minden három hasábos garmond sor díja 20 kr

Adó-összeírás.

A közigazgatás egyik ágában sem merül föl annyi panasz, mint az adókiivetés- és kezelésnél.

Adórendszerünk oly komplikált s az adó-törvények oly bonyolultak, hogy ugyan ember legyen az, aki ezeknek tömkelegén szerencsésen tudjon áthatolni.

„Valahány ház, annyi szokás” — mondja a példabeszéd. Valahány adókiivetési közeg, annyi különböző eljárás — mondhatja a különféle helyeken megadóztatott adóköteles.

Nem akarjuk gáncsolni, vagy gyanusítani az illető közegek eljárását olyképen, mintha a fölmerülő panaszoknak ők volnának okozói, hanem csak annak kívánunk kifejezést adni, hogy az adó-törvényeinkben alapuló kutatási rendszer nem alkalmas eszköz az adókirovásokban szükséges egyöntetű eljárás meghonosítására, mert ez — az egyéni fölfogás tágas keretében — a sokféle törvényt méginkább tarkábbá és bonyolultabbá teszi.

Nem szólunk most itt a nem egyenes adó rendszeréről s az azokkal eljárásáról, hanem csak az egyenes közadók kiivetése- és kezeléséről.

S hogy ezek mennyire bonyolultak, mennyire alá vannak vetve az egyenes fölfogásnak: mutatja nemcsak az állandó s naponként fölmerülő panaszok sokasága, hanem leginkább bizonyítja a panaszok alaposágát az, hogy az államhatalom ezen panaszok orvoslására megalkotó a pénzügyi törvényszékeket, mit bizonyára semmi esetre sem tett volna, ha a bajok orvoslásának szüksége ezt nem követeli.

A bajok tehát és panaszok megvannak, az orvoslási szer is megtaláltatott s megalapított.

Azonban ezen bajok és panaszok csak úgy lesznek megszüntethetők s kellőleg orvosolhatók, ha a megszüntetés- és orvosláshoz segédkezet nyújtanak az illetők s első sorban a legjobban érdekelt adókötelesek is.

Számtalan esetben ki lehet mutatni, hogy a bajra és panaszra első sorban az illető adókötelesek szolgáltatott okot azáltal, hogy az összeírás alkalmával az összeírást eszközölő közegeket egészen ignorálva, a szükséges adatokat be nem szolgáltatják, s engedik, hogy ezeket az ő rovásukra mások adják be, hogy a törvény értelmében hivatalból megalapítottassanak s ezen megalapítás alapján vettessék ki az adó.

Majd meg az adóbevallások oly hiányosan terjesztetnek be, — és néha tán szántsándékkal is, azért, hogy az eljáró közegek tévutra vezetessenek, — s így nem marad egyéb hátra, mint az eljáró közegeknek a hivatalból való megalapítást elővenni, s annak nyomán s értelmében az adót kiróni.

Az adóköteleseknek illetén eljárása senkimásnak, mint önmömaguknak válik terhére s kárára.

Ne vélje senki, hogy a törvény menetét föltartóztatni lehessen egyes közbevetések által, különösen, ha ezek törvényes alappal nem bírnak; mert a törvény halad, de haladnia is kell föltartóztatlanul, hisz különben az államrend veszélyeztetnék. Midőn tehát a hiányosan, vagy épen be nem szolgáltatott adatok miatt a bajt csak saját magunk kárára zudítjuk fejünkre, nem tanácsosabb-e eljárni akként, hogy a bajt megelőzzük, a panaszokra szolgáltatott okot mellőzzük s megsemmisítjük azáltal, hogy a törvényben

előírt kötelességünket polgári hűséggel, minden kényszer nélkül teljesítjük, azaz: az összeírás- és bevalláshoz szükséges adatokat magunk adjuk be?

Ezen adatoknak pontos beszoigáltatása annál inkább érdekünkbe esőnek válik a jelen év folytán, midőn ezen adatok alapján az adó már három évre fog kivettetni s azért is ajánljuk adóköteles polgártársaink figyelmébe, hogy az adó-összeírások s adó-bevallások eljárásával — melyek rendszerént az év két utolsó hónapjában vétetnek elő — érdekeiket megóvni igyekezzenek!

Tanítói értekezlet.

A „Léva és vidéke r. k. tanítói egyesület” folyó novemberhó 15-én, Léván tartá II. közlését, ft. Munkay János, garamujfalusi esperesplebános ur elnöklete alatt, mely a következő rendben folyt le:

1.) Ft. elnök ur az ülés megnyitása után a június 19-iki alakuló közlés és október 11-iki választmányi ülés jegyzőkönyveit olvastatá föl s ezek hitelesítése után tartá elnöki beszédét, melyben lelkes szavakkal buzdítá a jelenvoltakat folytonos önművelődésre és olvasóköri alakítására, igen meggyőzően tüntetvén elő az ezen uton elérhető erkölcsi és anyagi hasznot egyaránt.

2.) Most örömmel jelenté ft. elnök ur, hogy a szentbenedeki kerület tanítói a mi egyesületünkhöz csatlakozván, ez jelentékenyen gyarapodott s miután ezen csatlakozásnak misem állt utjában, már ömineneziája, a herzegprimás által is meg lett erősítve. Ezt örvendetes tudomásul vevén, az új társakat szívből megéljenzettük.

3.) Ezután a jegyző olvasá ft. elnök urnak a megyei törvényhatósági bizottsághoz intézett azon kérvényét, mely egy oly rendelet megalkotását célozza, hogy a községek által a közülésekre utazandó tanítóknak ingyen-elfogattal könnyítették meg s illetőleg lehetővé tétessék az utazás. Ezen kérvényre ugyan még nem érkezett válasz, de ki merne az óhajtott eredmény fölül kételkedni?

4.) E jelentéstétel után Richter Ferencz, lévai tanító jeles tanulmányát: „A család és iskola közti viszonyról” olvasá föl. Fölolvasása a legszebb jutalomban: köztetszés- és eljenzésben részesült.

5.) Következett Gerley Mátyás, verebélyi tanítónak beszámoló beszéde, melyben a II. orsz. képv. tanító-ülésem szerzett t a p a s z t a l a t a i r ó l értesíté megbízóit; de, mert ő is a kath. centrumban foglalván helyet, nem dicsekedhetett kivívott eredményekkel.

6.) Ennek végeztével Dudich Ferencz, lekéri tanító, egyesületünk világi elnöke, jól kidolgozott, rövid értekezést olvasott: „Az iskola egészségi viszonyainak javításáról”. — Szóltak e tárgyhöz többen is.

7.) Ft. elnök ur részéről kérdés tétetett az iránt: „Vajjon mikép számítassék egyesületünk életének ezen első éve?, vagyis: juniustól (alakulása óta) juniusig-e?, vagy pedig 1884-iki januárius 1-én kezdődjék a második év?” — Jaross Ferencz indítványa és többek hozzászólása folytán, könnyebb számítás kedvéért, az utóbbi időszámítás fogadtatott el.

8.) Következett Svarba József, egyesületi könyvtáros által a könyvtár számára megszerzendő szakkönyvek czimej és szerzőinek ismertetése.

9.) Élénk vita támadt afölött, ha vajjon a beteges pénztáros mellé adassék-e segédpénztáros? Mintán a pénztáros (Babusik István) betegsége nem oly természetű, hogy tisztje teendőit el nem végezhetné és ő maga sem kér segédet: Illva János, lévai tanító s többek hozzászólása folytán, határozatba ment, hogy a pénztárosi tisztség eddigi állapotban maradjon.

10.) Ft. elnök ur a következő nagyérdemű tanügybarátokat ajánlá egyesületünk tiszteletbeli tagjainul: mélt. és főt. Szabó József, fölszentelt püspök s érseki általános helynököt; mélt. és főt. Májner István, pápai prelátus és érsekmegyei fötanfelügyelőt; nsgos és főt. Meszlényi Gyula és Juriga ker. János esztergomi apátkanónok urakat; továbbá ft. Répássy János, Fonyó Pál és Katinszky Gyula tanár urakat; a világiak közül: nsgos csitári Germancez Károly kir. tanácsos, barsm. tanfelügyelő és tek. Zelliger József képezői ig-tanár ura-

kat. Ez urak lelkes megéljenztetése után — határozottatott: hogy tiszteletbeli tagokká történt megválasztásukról hivatalosan lesznek értesítendők.

11.) Jaross Ferencz indítványozá, hogy — miután a helyiség, mely eddig üléseink megtartására szolgált, különösen egyesületünk fönnb említett gyarapodása folytán — nagyon is szüknek s így kényelmetlennek bizonyult: forduljon ft. elnök ur oly kérelemmel Léva város nagyérdemű polgármesteréhez, hogy a városb tanácstermél legyen szives átengedni üléseink megtartására. Szólo tökéletes meggyőződésének adott kifejezést afölött, hogy e kérelem készségesen fogna teljesített. — Mindamellét ft. elnök ur ezen kérelemnek fölterjesztését k e s ö b b r e halasztandónak nyilváníván, Jaross F. indítványa elejtetett.

12.) A tagsági díjak (1-1 frt) befizetése után, köszönetet mondván a ft. elnök ur az egyesület érdekében működteknek, a „Téged Isten dicsérünk” eléneklése után, az ülést — d. u. 1 órakor — berekesztette.

Ezután mi, az egyesület tagjai — re bene gesta — átrándultunk megrendelt, bankett-féle ebédünket a nagy vendéglőben elkölteni, honnét — 3 óráig tartó, kedélyes szórakozás után — testileg-lelkileg fölüdült, haza széledtünk.

Isten velünk a viszontlátásig!

Az egyesületi jegyző.

Barsvármegye közig. bizottságának ülése.

(Vége.)

II. Az adófelügyelői jelentés szerint a f. év októberhavában egyenesadó fejében befolyt 97,970 frt 07 kr, mult év októberhavában befolyt 83,690 frt 03 $\frac{1}{2}$ kr, vagyis 14,280 frt 3 $\frac{1}{2}$ krral kevesebb, mint ezévi októberhóban.

Ezen befizetések beszámításával, — az idei okt.-hó végével, minthogy f. évi októberhó 1-én a IV-ik adórészlet is esedékessé vált, az adóhátralék 508,636 frt 40 krra rug.

Hadmentességi adó fejében f. évi októberhóban befolyt 4168 frt 56 $\frac{1}{2}$ kr, ezen befizetések betudásával a hadmentességi díj-tartozás f. évi október végével 73,329 frt 74 krt tesz.

III. A m. kir. állam-építészeti hivatal jelentése:

1. Közmunkaügy. A lefolyt, októberhóban fejeztetett be a f. évben leszoigálandó közmunka átvétele, mely alkalommal talált eredmény utvonalonként és ezekre beosztott községekként fölvett könyvekbe foglaltatott. Ugy ezen könyvek, mint a hozzájuk könnyebb áttekintés végett készített utvonalonként és javításonként összevont kimutatások az alispánhoz terjesztettek be további eljárás végett.

A természetben leszoigálandó közmunkából hátralékban találtatott: a lévai járásban 248 $\frac{1}{4}$ kétfogatu igás nap, a verebélyi járásban 133 $\frac{1}{4}$ —, a kistapolcsányi j. 82 —, az oszlányi j. 356 $\frac{1}{4}$ —, a garami j. 92 $\frac{1}{4}$ —, az ujbányai j. 19 $\frac{1}{4}$ —, összesen 938 kétfogatu igás nap.

Az oszlányi járás aránylag nagy hátraléka onnan származik, hogy 258 kétfogatu igás nap az építés alatt lévő kolosi utársze volt beosztva, hova az átvétel hátránnapjáig az illető községek a kirendelt követ nem szállíthatták, csak most teljesítik ebbeli kötelezettségüket, minélfogva büntetés alá veendő hátralékosoknak nem vehetők, és ennek leszámításával a valódi hátralék 9%-tólját teszi az összes megyei utakon 20,513 $\frac{1}{4}$ köbméter különemű földanyag.

2. Utügyek. A kolosi utnak 1530 m. hosszú, f. évben munkába vett részén a földmunka még nem jelezhető végleg befejezettnek, de már annyira van a vállalkozó, hogy a közmunka-kötelezettek a követ szállíthatják reá; az ut ezen szakaszán szükséges 2 hid készen van.

A államczabánya — Kőrmőczabánya — priekopai ut munkálatai ellen beterjesztett panaszok ügyében a mult ülésből kiküldött bizottság október 22-én járt el küldetésében; a tárgyalás eredményét tartalmazó jegyzőkönyvek az ügy sürgősségénél fogva, a nagymélt. közmunka- és közlekedési miniszteriumhoz elnöki elintézzéssel fölterjesztettek.

Az államuton október 16-án és 17-én eszközöltetett, az innét e czéla kiküldött bizottsági tag közreműködésével, a szállított földanyagnak fölülvizsgálata, s

a kitűzött határnaptól való elkészen kívül kifogás nem tételt a fölülvizsgáló biztos által. Ugyanez alkalommal vizsgáltattak fölül a hid-javítások is.

A megyei utakon építés és javítás alá vett hidak elkészültek, csak a fölülvizsgálat van hátra.

3. P o s t a ü g y. Nemes-Orosziban Hontmegye és Lontóval napontai küldönczjársatokkal, és Nagy-Heresztyénben Zs.-ujfaluvai szintén küldönczjársatokkal összeköttetésbe hozott postahivatalok léptek életbe októberhő 6-án; Heresztényben: — Bélád, Nagy- és Kis-Heresztyén községek Finta és Határ pusztákkal; — Nemes-Orosziban: ezen községen kívül, Nagy-, Kis-Peszek, Tergenye osztattak be.

Barsmegye Bisztricsény községében postahivatal föllállítása engedélyeztetett.

A lévai-ípolysági járat októberhő 26-tól olyképen változtatott meg, hogy a posta Szántóról - Lévára éjjeli 7—10 óra helyett, reggeli 5—8 óra között közlekedik.

IV. T a n f ö l ü g y e l ő i j e l e n t é s. Az in-czevölgyi, gesztőcezi és zsemleéri iskolák ügyei rendezettek. Az elsőben t. i. az üvegyár bérletje és a gyári munkások közötti viszony a tanító föntartása és állandó tanhelyiségre nézve megalapított a s törvényes rend biztosított. A másodikra nézve különálló új tanterem fölépítése és a tanítói lak elrendezése tekintetében kötelező jkvi megállapodások történtek. A harmadikra nézve jegyzőkönyvileg megalapított a tanterem kibővítése. A tanítói lak körül panaszolt hiányok pedig békés megoldást nyertek.

Gr.-Szentgyörgyön a kifogásolt régi iskola-épület helyébe egészen új és a törvényes kellékeknek mindenben megfelelő épület állítottatott föl, ugyanezen községben a református iskola is megvizsgáltatván, a tanterem a gyermekek számához képest elégtelennek, nem elegendőleg világosnak, idomára nézve túlhosznak s aránylag keskenynek találtatott, minek folytán intézkedés történt ezen visszás állapot olyképen megszüntetése iránt: hogy a gyermekek számához mértten a tanterem átalakítások, mire nézve az egyházi előjárás azon biztosítást adá, hogy ezen munkálatok a jövő évben foganatosítottatni fognak.

Vámos-Ladányban a katolikus és református iskolák tantermei a gyermekek számához mértten elégteleneknek találtattak, ennél fogva az elsőnél kibővítés s a másikonál egy új tanteremmel leendő megtoldás és egy segédtanítói állomás rendszeresítése szükségesnek kimondatott, s a hitközségi előjárások jóakaratu iparkodása folytán a legközelebb jövőbeni foganatosítás kilátásba helyezhető.

Általában kiemelendő eredményként jelezhető, miként a f. évben iskola-építésekre fordított 19,038 frt., 1867. évtől pedig iskola-építésekre kiadatott összesen 85,067 frt., ebből kitűnik, miszerint Barsmegye területén 1867. évtől kezdve iskola-építésekre kiadatott összesen 104,105 frt. Ezen összegből építettett új iskola 57, nagyobb szerű javítás 12, összesen 69, s rendezés alatt van 18 iskola.

Több, magánérdekű tárgy elintézése után az ülés befejeztetett.

r. t.

Különfélék.

— A legközelebbi tisztújítás foganatosítására vonatkozó belügyminiszteri intézkedés tárgyalása és egyéb sürgős elintézést igénylő ügyek érdekében rendkívüli közülés tartása szükségessé válván, ennek határnapját, a megye főispánjával egyetértőleg — f. évi novemberhő 26-ik napja délelőtti 10 órájára tűzte ki az alispán. — A rendkívüli közülés tárgysorozata: 1-ször. A m. kir. belügyminiszteriumnak 58,000 számú intézkedése: a legközelebbi tisztújítás megejtése tárgyában. — 2-ször. Az ez évi november 8-án megválasztott törvényhatósági bizottsági tagok választásának az igazoló választmányi előterjesztése alapján leendő végleges megerősítése. — 3-ször. A megyei államutnak tatarozása iránt — a közmunka- és közlekedési m. k. miniszterium, valamint a megyei törvényhatósági bizottság között — 3 évre fönállóit szerződésnek lejárata következtében: a vállalatnak továbbá föntartása érdekében szükséges határozat meghozatala. — 4-ször. A megyei házipénztári kezelés- és számvitel-, valamint a járáások hivatalos pézkezelésére vonatkozó küldönczjársat javaslat megbírálása. — 5-ször. Léva rend. tanácsu város közülése által hozott és Szilassy Zsigmond városi főjegyzőnek — a városi pénztár terhére megállapított évi 600 frt kegydíjra vonatkozó határozat tárgyalása. — Ezeket fölül: egyéb, időközben fölmerülő és sürgős elintézést igénylő ügyek.

— Az első kaszinó-estélyre, — mely f. hó 29-én föllolvassal egybekötve fog megtartatni, — ismételtten fölhívjuk — úgy a helybeli, mint a közel vidéki közönség értelmiségét, hogy az estély emelésére és élvezetessé tételére minél tömegesebb megjelenésükkel sorakozzanak. A társadalmi benső viszonyok igen alkalmas összekötő lánczának tartjuk a kaszinó-estélyeket s így azok rendezését és hagyományos szokásaitól ösztönözni óhajtjuk, mert hasznos gyümölcsüket megemérik a közélet javára — Léva n. épügy, mint Páriban, vagy New-Yorkban. Vajha kisebb községeinkben is lehetne minél többször népszerű föllolvásokat rendezni. Pedig lehetne, csak akarni kell.

— Ünnepeles napok voltak Nyitra n a Felvidéki közmívelődési egyesület alakuló közlése és az ottani új színház megnyitása alkalmából. F. hó 19-én előértekezlet tartott a nevezett egyesület s ugyanazon este díszelőddal megnyitottat a színház, mely a jelen volt díszes közönséggel zsufolóság megtelt, az előadás után fényes estély volt a megye főispánjánál. Másnap 20-án volt az egyesület közgyűlése, melyre a fölvidéki megyékből számosan jelentek meg s lelkesült hazafias hangulat mellett választották meg elnökül O d e s c h a l e h i Gyula herceget; a számos választmányi és tisztviselői helyek is mind előkelő s elismert hazafiság egyénekkel lettek betölve. Az egyesület vidéki bizottságainak megalakítására és taggyűjtésre minden fölvidéki megyébe egy-egy tag választatott meg; megyéinkre nézve ily tisztség jutott O d e s c h a l e h i Arthur hercegnek. Koronázta fényes siker a nemes főúr misszióját!, ez öszinte kívánatunk.

— Előhalott képviselők. Nem kis meglepetéssel fogadta a közönség azon esetet, hogy Barsmegye törv. hat. bizottságának tagjai között rég elhalt egyének is

szerepelnek a mai napig. Így a geletneki választókerület hat egyénből álló bizottsági tagjai közül kettő már rég elköltözött az élők sorából, de helyettük — nem tudni, mi okból: — mindekkor nem választottak újak; pedig az ideai választások alkalmából a geletnekiek a kilépett 3 bizottsági tag helyébe nem mulasztottak el új tagokat választani, de az elhunyt két tag (Pfeilmajer Károly és Boleman Adolf) helyét betöltetlenül hagyták s így jelenleg — hat helyett — voltak éppen csak négy képviselői birnak. E körülmény előttünk megmagyarázhatatlan, mert el nem hihetjük, hogy a geletneki járásban ne bírnának az említett két képviselő elhunytáról — tudomással. Szívesen vesszük hát, sőt a megyei közönség megnyugtatója szempontjából el is várjuk, hogy e kérdésben a kellő fölmagosítás illetékes helyről megadassék.

— Az ideai börtörmés Léva n. Folyó 1883. évben a lévai határban, 772 hold területen termelt 4496 hlt. must; ebből eladatott 273 hlt. — (ülterenkent. 7 — 8 frtért), maradt tenát új bor eladásra 4223 hlt.

— Árkosi Benkő Dániel, dr. Benkő Lajos Barsvármegye köztisztviselői főorvosának édes atya, f. 1853. évi novemberhő 19-én, életének 85-ik évében meghalt. A boldogult a magyar nemzeti műveltség és tanadás egyik kiválóbb bajnoka, a negyvenes éveiben városunkban, mint a nerezeg Eszterházy család majorátusának jószág-igazgatója, minden szepnek, jónak, nemesnek lelkes partolója s előmozdítója volt. Hazaa — városunk és vidékének szellemi gyújtója — oly uszleteknek és tekintélynek örvendett, milyen kevésnek jut osztályrészül s korunkból ávoztaival, az itt tamadt új kipothatalatlan lett. — Aldás hamvaira! — A kibocsátott gyászjelentés szövegét itt közöljük: „Árkosi dr. Benkő Lajos, barsmegyei főorvos; Benkő Maria — Kovács Jozsefné Benkő Kálmán ügyvéd és a Magy. Földművel. intézet tisztviselője, egy dr. Kovács Jozsef, a budapesti magyar tudomány-egyetem tanára, — mely fájdalommal jelentik szeretett atyjuknak, illetoleg ipjának: Árkosi Benkő Dániel urnak, a Magy. tud. Akademia levelező tagjának, az orsz. magy. gazd. egyesület rendes és igazgató-választmányi-, az erdélyi gazd. egyesület tisztviselő-, a bécsi cs. kir. mezőgazd. társulat levelező tagjának stb. stb. — 1883. évi novemberhő 19-én, reggeli 7 órakor, életének 85-ik évében, végegyengülés folytán bekövetkeztet gyaszos halálát. Tetejemet a helyét hitv. egyház szertartása szerent, f. évi novemberhő 10-én, délután fél 4 órakor fognak lakásáról, (vámház-körút 4. sz.) a kerepesi út melletti temetőben örök nyugalomra tetetni. Budapestben, 1883. évi novemberhő 19-én. — Béke hamvai fölött!”

— Élénk társadalmi élet uralkodik körmöczbányán, egymást érik a társasestélyek, fölolvások s egyéb kedélyes összejövetelek. Így a f. hó 17-én is egy sikerült estélyt rendezett az ottani Magyaregyesület az Arany-szarvas vendéglő nagy termében, hol az ének és szavallatból álló érdekes műsorban: Pehacs Irma k. a. által éneket Faust-kerengő, és Mariassy k. a. által érzéssel előadott népdalok vilmos tetszést arattak; további Varady Lajos és Iermély Győző urak tartottak magyar nyelven érdekes szavallatokat Vörösmartytól és Petőntől. A műsort tánc-mulatság követte, mely a T.-szet, Mártonból oda rándult Kis Pali ban

Tárcza.

Fütlől fához.

— (Karczolat.) —

Ősz van...

Elég, nem kell többet mondani, ez egyetlen szó is megmagyarázza, hogy a szabadba most tilos a kimenet.

Biz én csak azért is megyek, az őszi sár nem zseniroz, hisz a kirándulásban — ugymondják — még a a leggrutabb időben is talál valami költőt és regényeset az ember.

Le van forrázva az egész növényvilág; mezők, rétek elrutultak, nincs többé rajtuk „a zöld bársony-szőnyeg”; az eltiport és kiaszott fü színe olyanná teszi a rónát, mintha egy elavult fakó pokróczot terítették volna rá. — Menjünk innen tovább, el az erdőbe, ott más lesz a benyomás, más a hangulat. De ah, mintha lug-ess encziába mártották volna a természet tarka mappáját, melyből most egy összekuszált kefe gyanánt tűnik föl az erdő, melynek torzonborz fái tövével ott hever a sok szemét, a tömérdek száraz levél és korhadt galyj; csak hogy persze ezeket az ősz kefeje surolta le fáról-bokorról egyaránt. A csuf munka fölött kárörvendőleg dudol a hideg szellő s gyöngédtelensége nem hágy békét a megölt életnek még haldoklásában sem, pajkos dühvel dobálja ide-oda a sárgult faleveleket, összekuszálja a levéltelen bokrok veszőit, majd meg a vénebb fák kopasz fejének esik s rázza azokat irgalom nélkül, hogy szinte recseg belé a százados tölgy s a karsu fenyő.

A viruló nyár ékes panorámájából elveszett, torzalakká vált az erdő szép rajza, a madárdalban beszédes vidámságot a komor szél egyhanyuságra váltotta föl, a pezsgő élet elevenségét elfojtotta az enyészet s mindez új képesoport a mulandóság festékével oly szintelenül van színezve, mint maga az enyésző halál, melynek ecsetvonásából siriratok olvashatók léptenyomon a természet sirtortjében.

Kár volt idejönni, temetőt közelebb is talál az ember.

De nem!, itt még nem állott be teljesen a halál, susogást hallok, mintha fél-álomból beszélne valaki —

ott, a fehérkergű nyírfa mellől. Hosszúra nőtt, hajlékony ágai sűrű tömegben lógnak alá s midőn megindulnak a szélben, — mintha tündölni látszanának a mult-ról, midőn még levéldiszen alkottak hűvös lombátort, pihenőül a fáradt madárnak s az elikkadt pásztorfiúnak. Ugy volt, nem úgy van most; a hulló levéllel elszállott a madár, a tövében hűsítő pásztorgyerek is tovament; bus emlékül egy rozszant esereplázék van kötve a nyír derekára.

— Hol vetted e koldus-tarisznyát, nyírfa?

— Az élvezet akasztotta rám, az tett koldussá...

Látod oldalamon azt a penészről bűzhödő, tátongó sebet? ... Ezt még a nyáron ütötte rajtam a pásztorfiu bal-tája, hogy az édesitalu „nyír-víz” az alája helyezett edénybe gyűjtse s azt mohó szájjal fölgya; nem volt elég a hálátlannak, hogy hűs árnyat lelt alattam, neki még hűsítő ital is kellett, vandál keze léket ütött oldalamon, melyen át életerőm kiesorgott az utósó eseppig.

— Szegény nyírfa, sajnálalak!

— Sajnálsz? ... nem hiszem, mert ember vagy, az ember pedig nem tudja sajnálni áldozatát, mert azt megtöltja neki zsarnoka: az élvezetvágy.

— Vigasztalódjál, jó nyírfa!, sebedet begyógyítja a jövő idő, életerődet meghozza a kikelet.

— Számomra nincs többé tavasz, én már haldoklom, mert sebem halálos, szemfödöm készen lesz néhány nap múlva. Nem is kell az élet itt nekem, hol ember s emberi élvágy üzi féktelenségeit. Távozz innen, legalább haldoklásomban hagyj békét, maradj magadnak, hódolj az élvezetnek, s ha azt fenékig ürítetted, merítsd ki önmagad s akkor —

Tovább nem érthettem, mit mondott, mert a föl-sívító szél lekapta kalapomat s odadobta egy vén tölgyfa elé. — Hatalmas növényfa, izmos ágai rengeteg koronát képeznek az impozáns örszön, beillenék bálványának az ókorba, csak hogy akkor még esemete-éveit élte, s most hogy kifejelett, velem süvegelteti meg a szél. No, de nem röstellem, szívesen tiszteltem benne a férfias erő jelképét, már csak azért is, mert magyaros kinézésének találok e fát, mivel kéreg-köpenyegén vitézkötéses rajzokat formál a repkény, mely ezerlábu gyökereivel odavarrta magát a mély barázdás kéreg rovátkáiba.

— Üdvözöllek, hatalmas tölgy, mint a férfi erő büszke jelképét!

— Jól mondod, ember, mert leveleimet a hős föltűzi sisakja mellé, s méltán, mert kiállom a vést, mint az ember s küzdök a bajjal, mint az ember, és meghalok, mint az ember.

— Hány éves lehetsz?

— Bizonyosan nem tudom, de hős Botond idejében már elég erős voltam arra, hogy lovát hozzam köthesse, s árnyamban egyet nyughassék. Azóta sokat éltem, minden tavasz egy-egy gyűrűvel jegyzett el magának engemet, és én fejlődtem folyton az erőben, de már úgy érzem, elértem a határt, mert szorit a mente...

— Hogy-hogy?

— Látod rajtam ezt a futó repkényt?, nos, ez a lebonthatlan zsinórzat siettetni halálot, mert máris annyira fojtogat, mint az embert a szenvedély; meghalok, előbb, mintsem akarnám, pedig éhitem volna még néhány századig s tanuja lehettem volna a messzi jövendőnek... Dacozhatnék ugyan még egy-két évig a fojtogató repkény vampyr-erejével, de már ki van mondva rám a szentenczia: egy vörös-ruhás ur vett birtokába minap s azt ígerte, hogy tavaszra kivágat.

— Szegény fa, ... és téged nem bánta lealázó elbuktatás gondolata?

— Legkevésbé sem, az élet már elég volt nekem, láttam sok viharos századot elvonulni, láttam mellettem elhaladni a csaták nőseit, az erény, a szabadság, a bűn s a fürtelem zászlóvivőit, tanyázott alattam bujdosó honfi és futó-betyár, szabadonez és zsi-vány, közöttük Patkó és elődei... De már bevégeződik krónikám s most várom jövő hivatásomat, mit a vörös-ruhás ur fölmagasztalónak mondott.

— De hát, mi sors vár reád?

— Pompás akasztófa lesz belőlem.

A szél üvöltve megzudul, rémes károgásba tör ki a varjuszeg, mely a fák tetején ül s tanácsot tart éhes gyomorral afölött: merre és hol lehetnének alkalmas peesenyt, elhullott dögöt, vagy ünnepi torra egy ember-hullát... Borzong a hátam, úgy érzem, hogy az őszi szél nem melegít, a rideg taj nem lelkesít.

Ah! ... egy fejszecsapás... és kocsizörgés... Amott néhány szekér vonul keresztül, megrakva deszkával, az erdőntúli fűrészmalomból hozzák. Most oda érnek ahhoz a magányos emberhez, ki ott a sűrű melletti tisztáson fat vág s izzad a munkában... régóta

dájának jó zenéje mellett reggeli 5 óráig vig kedélyességgel tartott. A szép számú díszes hölgyközörségben jel n voltak: Bittner nővérek, Aschner Ilma, Raab Hermin, Salkovics Irén, Hellvig nővérek, Burghardt Irén k. a., Víz Ferenczné, dr. Kubacska Hugoné, Torotka Ferencz, D'Ouvenou Gyuláné, Alt Józsefné, Tobscher Lajosné, Versényi Ferenczné stb.

— **Községi óvoda** föllállítását határozta el S e l m e e z szab. kir. bányaváros, s mint velünk tudják — az óvoda hibetöleg még a f. évben meg fog nyitni. Üdvözljük a dícséretes törekvést, mely a népnevelés terjesztését oly melegen karolta föl s e célra oly szép anyagi áldozatot is hozott, hogy az óvoda vezetői állás — amint örvedetesen értesülünk — egy yike lesz hazánkban a legjobban dotáltknak.

— **Sport.** A lévai uradalom f. hó 20—22-én szükebbkörű hajóvadászatot rendezett, melyen az uradalom tulajdonosa: Schöller Pál, br. Buschmann Ferdinand, Satzger Henrik nagybirtokosok Bécsből; továbbá: Mailáth István főispán, Leidenfrost László jószágigazgató, Somogyi Károly és Mailáth László (Hontból), Piltzner Sándor, Belesák László és Holló Sándor — Léváról; Leidenfrost Gyula, Leyrer Károly, Pozsonyi Ádám, ifj. Leidenfrost László uradalmi gazdatisztek vettek részt. A vadászatot az uradalom főerdőmestere, Hoffmann Ferencz rendezte. A jószág-igazgatónak, mint háziga zdának szives vendéglátásával élenkített vadászat elég gé kielégítő eredménnyel végződött; esett nyul 150, fácán 41, öz 4, róka 4, vadászó 1.

— **R ö v i d h í r e k.** — **Időjárás:** a jövő hétre többnyire csöndes, derült időt várhatni, éjjelenként gyöngé fagygyal. — **Mesterséges bőrt** talált föl Glatz Adolf Giengenben, szabadalmat is nyert rá a magyar kormánytól; a találmány gyapjuból, nemezéből és vattából készült és bőrhöz hasonló anyagot állít elő, ami festékek és egyéb szerek alkalmazásával az ipari használat szerint idomítható. — **Női dalárdát** alakított a Pécs-városi zene-egylet, a dalárdának, külön karmester vezetése alatt — eddig 24 tagja van. — **A zsidók és keresztények között** kötéendő házasságról előterjesztett törvényjavaslat fölött érdekes és hosszan tartó viták folynak az országgyűlésen. — **Többrendbeli váltohamisítás** után megszökött a napokban a treneséni takarékpénztár könyvvezetője, Neubauer Ede; most országsszerte közzik.

Apróság. Angol flegma. Matröz: Milord. meneküljön, mert a hajó egyre süllyed! — Milord: Ne alkalmatlankodjék ön nekem ily estével, takarodjék innen!, ha a hajó süllyed, az a kapitány dolga.

L E V E L E Z É S.

Ar-Maróth 1883. november 24.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Három ülése volt mára városunkban jelezve: az igazoló választmány ülése reggeli 10 órára; az állandó választmány ülése d. u. 2-órára és a tánczolni szeretők összejövetele esti 8 órára; mindhárom megtartatott s tart.

Borus, majd havas idő lévén, az igazoló választmány ülése előtt — mint máskor is — egy kis sétát tettem Hízér felé, mert bizonyos voltam arról, hogy a „Patres conscripti“ bizony nem fognak mindjárt a megyei esengetyü — (beillik egy-kö-

dolgozhatik, mert a fölvtágot fa már több öre szaporodott... jó közege az erdőirtásnak... hja, ez a kenyere, neki most van az aratása. Valóban különös az ember, kivágja télen a fát, hogy meg ne fagyjon s hogy ne legyen hol hűselnie az égető nyárban.

A favágó most körültekint, félbeszakítja a munkát... épen az utolsó szekér megy mellette, az egyik deszka lefityeg a vendégoldalról, nincs jól odaerősítve, a kocsis se vigyáz jól rá, ott ballag a többivel az első szekérnél... eh!, mit, — gondolja magában a szegény favágó — az az egy szál deszka neki nagyon szükséges... leemelte könnyű szerrel, marad még a szekéren untig elég...

Szegény ember, nagyon meg volt lepve, amint észrevette, hogy én is észrevettem. Hatott reám állapota s érdeklődve sorsa iránt, megnyugtattam a deszka miatt.

— Szükségem van rá, uram, a feleségem várandóban van, egy kis bölcsöt kell összetakolni, arra számítottam ezt a deszkát.

— Uj házas kend, atyafi, hogy még bölcsőjünk sines a háznál?, hisz, amint látom, kend már nem mai gyerek.

— Jól mondja uram... nyolez gyerekem eszi otthon a kenyeret, a kilenczedik utban van... de a régi bölcsöt föl kellett a mult héten tüzelnünk, mert itt csak öt napja, hogy dolgozom.

Ez is egy érdekes momentummal növelte erdei kirándulásomat, a favágó személye, állapota s a vele folytatott beszélgetés mely gondolatokba sülleszték elmémet. Végre, amint tovább indulok, megtaláltam botlani valamiben... egy hosszú halmoeska volt ez, levéllel és galyakkal befödve, mely alatt négyszögletre kifaragott, karóhosszuságu két darab fa feküdt.

— Mi lesz ebből? — kérdém az ujjal meglepett favágót.

— Azt is haza akarom vinni kérem, keresztfát akarok belőle csinálni az anyósomnak... az isten boldogítsa — most halt meg az is a járványban.

— Miféle járvány?

— A fekete himlő pusztít a községünkben, oda kell az a sok deszka is, amit a szekereken erre vittek.

— Minek az a sok deszka?

— Kopersó lesz abból mind egy szálig... még jó, ha elég lesz.

zép nagyságu faluban nagy harangnak is) — élesen hívó hangjaira sietve megjelenni; tehát elég időm van a sétára. Azonban csalódtam; mert amint a grófi lak és kert mellett haladtam, a vármegye esengetyüjének földobrendítő hangjai a visszatérésre kényszerítettek. Fölmentem a terembe, de bizony a „Patres conscripti“ szenátusának csak néhány tagja járt föl s alá a teremben, mint a görög az üres boltban. Csodálkoztam: mi lehet az, hogy oly kevesen vannak, tán nem hallották a jelszót? Ugy van, nem hallották, mert jó-egy-óra mulva már többen is jelentkeztek, miután a vármegye hajdui által berendeltettek.

Én azt hiszem, szerkesztő ur, hogy a mai elektromos világban olyan szíjjal húzó harang-instrumentum sehogy sem passzol a vármegye meghívási keretébe, s hogy nekünk is vagy távirati esengetyü-rendszert kellene alkalmazni minden megyebizottsági tag lakásába, s az elnök azután tetszése szerint nyomhatná a billentyüt s könnyen meghívhatná a megyei publikumot, — vagy — ami még jobb volna — telefont alkalmazni minden tag lakába és fülébe, amiből aztán azt a kényelmes állapotot lehetne előidézni, hogy az elnök — míg az előadók elfoglalván helyüket, — telefon útján kivehetné otthonról a megyebizottsági tagok véleményét, ugysis mai világban a sok szónak kevés a fontossága.

Hajdan, a régi megyében, nagyon sokat és sokszor szépen beszéltek; ma ehelyett sokat irnak és rosszul irnak. Azelőtt a szó, most az írás mestersége — bármily rossz legyen is — az uralkodó. Emlékszem, midőn 47-ben, fiatal gyerek lévén, egyik nagybátyámmal, — ki „több tekintetes vármegyék“ táblabírája volt, — Ar-Maróthon, a megye-ülésén megjelentem: híres embereink oly gyönyörűen beszéltek, hogy mindnyájan isteni félelemmel halgattuk és bizony én senkit sem láttam az ülésen irni. Most, uramfia, mindegyik ír; ma is a jegyzők, előadók olyan esomags halmaz papirosokat, iratokat vitettek a hajdu által, hogy beillett volna a hízéri ember fuvarvitelébe. És hogy voltak megszijjazva azok a csomagok!, mintha mérsáros nadrág-szíjjal történt volna a csomagolás, hiszen ma már egy-egy ülés megtartásához ugyanannyi szijgyártó kívánatik. Biztosíthatom szerkesztő urat, hogy az önök vásárján nincs annyi szijgyártó, amennyi képes volna a vármegyei iratokat összeszijjazni.

De istenem, hova fog ez a sok írás vezetni?!, ki fogja ezeket és hol, néhány év mulva eltartani, elhelyezni?!, Mi, hála istennek, még jól vagyunk, mert néhány év előtt megduplázván levéltárunkat, még van hely ezeknek befogadására; de kíváncsi vagyok arra: mit fognak önök tenni, kiknek egész levéltárak két dupla-ajtó- s vakablakból áll?!, (Nana csak ne oly nagy hangon t. levelező ur; igaz ugyan, nem áll hátunk mögött a vármegye, de azért majdesak megélünk a magunk kenyérén. — Szerk.)

Azonban, hova kalandozom én? Csitt!, kezdődik az ülés; a határozatképes szám már megvan. November 8-áról a megyebizottsági tagok választását igazoló jegyzőkönyvek betérjesztettek; ezek elbírálása képezte a napirendet, reklamáció kevés számmal adattott be. A választások folytán a megyebizottsági testület fiziognomiája — bár néhány új név fordul elő: nem változott.

El e helyről!... hol csak az élet vége paródiázódik minden jelenségben... ez hát az az idyll, az az élv, mindről az erdőt olyan híresnek mondják?... Nem igaz!... Még csak nem is regényes!... Azaz, hogy regényes, rémitő regényes, egy titkos hierogliffakkal írott két-kötetes rémregény, az első kötet alapeszméje: az élet, másodikiké: a halál... Szívtelen könyv!... szekerezét neki, és tüzre vele!

De, nini, még sem szívtelen, ott a bükkfa derekán szívet látok; még pedig nem is egyet! Az ám, két szív egymás mellett... két szerelmes véste ide, boi-dog percek, talán órák, napok emlékéül... Ugyan meddig lehetek boldogok? Ez a fa megmondhatná, de nem szól semmit, csak annyit sug meg, hogy akkor virágos nyár volt, nem ilyen rút idő, mint most. Az egyik szívhez közel egy golyó van löve a fakéregbe. Ki lötte ezt ide?... A golyóval szemközt, 10—15 lépésre egy hasonló nagyságu fa áll, annak irányából lehették ezt a golyót, de amabban semmi nyoma a lövésnek, szív sines rá metszve. Pedig valószínű, hogy itt valamikor két golyó repült szemközt, az egyik a metszett szív mellé furdott, s a másik... eleven szívet talált, olyat, minőt kéreg helyett meleg hus takar... A fa kérgén ejtett lövés-seb frissesége azt gyaníttatja, hogy a durranások öszi légben hangzottak el...

Eh, vissza innét!... el haza, jobb otthon, mint itt, a zöldjétől megfosztott fák között.

A kijáratnál tömör illat fűszere repül szét a levegőben, szinte jól esik a lehangozt kedélynek, hogy változott táplálékot lehelhet a tüdő; kezdem himni, hogy még élek; persze élek, mert látok; látok zöldlombos fákat előttem, ... a fenyvesnél vagyok. Kedves fák... legkedvesebb-k mindannyi között, vigasztaló maradvány a természet számadásából, dévülhetlen reprezentálói a reménynek: hogy lesz még kikelet; méltók szép hivatásokra, hogy legyen belőletek karácsonyfa.

Végre, a mezőn vagyok, ... ez is kivirul majd tavaszra: — Nyugodtabban ballagok hazafelé... de még mindig hallom a fák néma beszédjét s a varjak kiáltását.

Zobor.

Hát az hogy történt, szerkesztő ur, hogy az ön nevét nem látom a lajstromban?, tehát a lévaiak is azt tartják: „nemo Propheta in Patria!“...? Ejj, ej, bizony talán böcsőbb dolog volna saját embereinkre reflektálni. Itt különféle kép adják elő a dolgot, de most ez nagyon kényes természetű levén, tehát csak röviden: vigasztalja magát szerkesztő ur azzal, hogy maróthi kollégája megválasztatott ugyan, de az igazoló választmány ezt a választást kifogásolja. Furesa világ! Ha az embert meg nem választják: az nem jó, ha meg választják: az rossz. Mit csináljon tehát a szegény választó? Hogy is mondja Arany: „Rossz idöket élünk, rossz csillagok járnak!...“ Hm — hm... Rossz sorsa van nálunk ma a választásnak. — (Jól van, jól, t. levelező ur, de mi a vigasztalás ezen neméből nem kérünk. — Szerk.)

Az igazoló választmány déli 12 órakor fejezte be munkáját.

Délutáni 2-órakor kezdődött az állandó választmány ülése, hova szintén, mint reggel fogták a választmányi tagokat.

Napirendre ki van tűzve: a pénzek kezeléséről szóló szabályrendelet.

A belügyminiszterium erre nézve egy általános szabályrendeletet adott ki; s ezt a vármegyéknek elküldötte alkalmazás és behozatal végett. Szép munka, csak az a baja, hogy egészben nem élhetünk vele, ezt az előadó, ki nagy szorgalommal és tárgyavatottsággal a mi viszonyainkra alkalmazott elaborátumot okadatoltan terjesztett elő, ki is mutatta. Az állandó választmány ezen elaborátumot némi módosításokkal a közülésnek elfogadás végett ajánlani határozta. Részemről én az állami hivatalokban divó pénzkezelési rendszert tartanám a leghelyesebbnek a vármegyéknel s muniicipiumoknál is, nemcsak az egyöntetűség, hanem a kipróbált helyesség szempontjából is. — A pénz, bárhol is jó, bármiféle legyen is, egy helyre szállítandó, egyenesen a pénztárba. Pénztáron kívül, másnak pénzt elfogadni, vagy tartani nem lehet. Ez az alapelv! — Na, de „alta petis Phacton!“ Nekem, ki nem tartozom a „Patres conscripti“ szenátusába: hallgass a nevem. — Ne szólj nyelven, nem fáj fejem.

Nevezetes kérdés volt még a fönnbbbieken kívül az önök jegyzőjének nyugdíjaztatása.

Bizony szomorú, nagyon szomorú dolog, hogy egy tisztviselő, ki 1848-ban a szabadságharcban, mint honvéd részt vett, mint sebesült került haza, s azóta mint jegyző, előbb ugyan más községekben, de utolsó idökben Léván husz esztendeig szolgált, s e szolgálatában tehetetlenné s munkaképtelenné vált: most Pontiusból — Pilátusig kénytelen könyörögni, rimánkodni, hogy nyomorult életének utolsó napjaira darab kenyeret kapjon, melylyel az éhenhalás ellen magát és számos tagból álló családját megmenthesse.

Szomorú, bizony szomorú! „Keserves sors, adjatok bort, lakjuk el előre a tort“.

Nem vádolom önöket, mert önök, midőn nyugalmaztatását elrendelték s fizetését megajánlották: dícsőségesen jártak el.

Az elnyomorodott család nevében mondjuk: „Áldja meg az isten önöket mind a két kezével!“

De mit mondjunk a rendszerre, mely munkasait, napszamosait, — ha az ég kegyelme rajtuk nem könyöröl — oda dobja a legszomorubb elveszésnek. — Biz az kegyetlenség!

De még sem; az állandó választmány pártólólag teszi át az önök határozatát a közülésnek.

Erősen hisszük, hogy ez ügy minden fórumon diadalmasan megy keresztül.

Voltak még ezenfölül más kérdések, de melyeket — kisebb fontosságuknál fogva, — sem papirosom, sem az ön türelmetlen póstása, nem fogad magába: föl nem vehetek; pedig nagyon szerettem volna a harmadik ülésről önök referálni, mely minden esetre kedvesebb, mint a „Patres conscripti“ szenátusa; mert már ebben a szeretetreméltó, kedves hölgyek viszik a főszerepet és soha sem komolykodnak annyira, hogy másnak fájdalmat okozzanak, hanem igenis, az élet szebb részét hozzák áldozatul még a komoly „Patres conscripti“-ek számára is.

Helyesen. Ugy szép az élet, ha változatos... Ez pedig a jelen perczben megvan. Reggel ridegség, délben komolyság, este vidámság...

Isten önnel, szerkesztő ur!, oda kell mennem nekem is, mert nincs valami kiállhatatlanabb, mint a maradiás és tespedés.

Tehat előre!...

A viszontlátásig!...

Maró-Thy.

Lévai piaciárak.

Rovatvezető: K ó n y a József város-kapitány.

Buza: mmázsánként 8 frt. — 8 frt. 80 kr. Kétszeres 6 frt. — kr. Rozs: 6 frt 50 kr. — 6 frt. 80 kr. Árpa: 6 fr. 80 kr. — 7 frt — kr. Zab: 5 frt. — kr. 5 frt 50 kr. Kukorica: 5 frt. 40 kr. 5 frt. 80 kr. Bab 8 frt. 30 8 frt. 80 kr.

Szerkesztői üzenet.

U.—S.-nak, L o s o n e z. — Megkaptuk, köszönjük. Legközelebb jömi fog. Szives üdvözlét!

B.—A.-nak, B u d a p e s t. — Teljesen egyetértünk, mert e tárgyban az ön álláspontja jogos és föllépése is korrekt volt; hogy az illető nem mosakodik szabályszerűleg, az nagyon természet. — Mi csak azt a szép és pattogó verses prózát sajnáltuk, hogy valamely magasabb eszmének jutott diszköponyogul. Méltóztass alakban egy értékesebb tárgyu költeménnyel bennünket meg, mielőbb; le leszünk ertette kötelezve.

V é c s e y J.-nek, N y i t r a. — Térészke miatt jövőre.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Holló Sándor.**

3035/883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Hubert Vilmos végrehajtónak **Pakan János** végrehajtást szenved elleni **70 frt.** kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében Pakan János a lévai 1012 szíjkyben A + 2 sor sz. alatt fölvetett ingatlanára az árverést **145 frt.** -ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fönnebb megjelölt ingatlan az 1884 évi **Január hó 15-ik napján** déli előtti 10 órakor **Léva** mező városában a kir. telekkönyvi iktató hivatalban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsírának 10 %-át vagyis 14 frt. 50 kr. o. é. készpénzben, vagy az 1881; LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe jutni, avagy az 1881; LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1883. évi október hó 31 napján.

A lévai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

287.

GYENES JÓZSEF
kir. járásbíró.

599. sz.

Bars megye közigazgatási bizottságától.

Pályázat

megyei két erdőtiszt állomásra.

Bars megye közigazgatási bizottsága, a megye területén fekvő községek, a volt urberek közbirtokosságok, továbbá: a lelkészek, tanítók és jegyzők tulajdonát tevő erdők törvényszerű kezelésének biztosítására — az 1879. évi XXXI. t. cz. 23. §-a, valamint a nagyréltóságú földművelés, ipar-és kereskedelmi min. kir. ministeriumnak 13022/ex1882. és 42165/1883. szám

alatt kelt intézménye alapján-a fentebb jelzett erdőbirtokosok terhére — megyei két erdőtiszt állomást szervezett s annak pályázat útján való betöltését rendelte el.

Ezen megyei két erdőtiszt állomásra a pályázat ezennel kiiratik, következő feltételek közlése mellett:

1 szőr. A pályázni kívánók pályázati kérvényüket, valamint szakképzettségüket igazoló és az erdőtörvény 36§. a) és b) pontjában jelzett minősítésre vonatkozó okmányait folyó évi december hó 20-ig Bars megye közigazgatási bizottságához betérjeszteni kötelek.

A gyakorlatilag foglalkozott pályázók előnyben részesülnek.

2-szor. A megválasztandó erdőtisztek kötelesek lesznek állomásukat jövő 1884-ik év kezdetével elfoglalni, úgyszintén ezen állomással kapcsolatos teendőket, melyek közé az erdei üzemtervek, illetőleg: gazdasági tervek törvényszerű elintézése is tartozik — teljesíteni.

A munka- és hatáskört megállapító szabályzat Aranyos-Maróthon a közigazgatási bizottság irattárában előlegesen is megtekinthető

3 szor. Az erdőtisztek egyike Aranyos-Maróth székhelyen kezelni fog kisebb és nagyobb részletekben miutegy 12,251 kat. hod erdőt, — a második erdőtiszt pedig: Barszentkereszt székhelyvel, kezelni fog miutegy 8530 kat. holdat.

4.szer. Ezen megyei erdőtiszt állomásokkal egybekötött javadalmasítás következő:

- a) készpénzben évi fizetés — mindkét állomásnál egyenlően és külön-külön 700. frt.
- b) lakbér 140. frt.
- c) iroda-átalány 15. frt.
- d) Uti átalány: a bars-szentkereszt állomásnál 300. frt.

az aranyosmaróthi állomásnál 400. frt.
Az iroda-átalányban nem foglaltatik: a kezelés alatt levő erdők üzemtervének elkészítéséhez szükséges térkép, esetleg telekkönyv és műszaki iratok anyaga, melyet a költség tartozik előállítani.

5-ször. A pályázati kérvényben kitéendő: vajjon a bars-szentkereszt — vagy az aranyosmaróthi, — esetleg a két állomás közül bármelyikére történik-e a pályázat?

Kelt Ar. Maróthon 1883-ik évi novemberhó 14-én.

Bars megye főispánja helyett:
Rudnyánszky Titusz,
alispán.

288. 3-1.

Szabadkézből eladó

egy egészen új, még alig használt, Striczik-féle gyártmányu, **3-változatu fisz-harmónium.**

Venni szándékozók személyesen, vagy level útján bővebb értesítést nyerhetnek a tulajdonos,

Szentjóni Károly
tanítónál,
289. 3-2. **Garam-Vezekény, u. p. Lekér.**

BERLIN. 290. 7-4 Hoff János SZ.-PÉTERVÁR.

cs. kir. udvari maláta-készítmények gyára, Bécsben.

Hoff János
maláta-kivonat egészségi söré.

Általános elgyengülés, mell- és gyomor-bántalmak, sorvadás, vérszegénység és az altsi szerveknek nem szabályszerű működése ellen. Legjobbnek bizonyult erősítő szer minden betegségből idülők számára. Ára üvegenként 56 kr.

Hoff János
maláta-kivonat mell-bonbonjai.

Köhögés, rekedtség, elnyálkásodás ellen föllélmulhatlan. Számos utánczások ellenében kérietik a valódi maláta-kivonat-bonbonok csomagolására és védjegyére (a föltaláló arczképe) figyelemmel lenni. Kék csomagokban ára: 60, 30, 15 és 10 kr.

Ki komolyan keres segélyt, annak részére megvan az. Hol már mi sem segített, ott az első és csakis egyedül valódi s 59-szer kitüntettet

Hoff János-féle maláta

gyógytápszer százezreknél, kikeről már lemondottak, segélyt és gyógyulást idézett elő és a szenvedőknek visszaadta az étet és egészségét.

A fölgögyultaknak önkéntes nyilatkozatai:

A valódi maláta-készítmények föltalálójához és egyedüli készítőjéhez,

Hoff János urhoz,

cs. kir. udvari szállító, cs. kir. tanácsos és majdnem minden európai uralkodó udvari szállítóhoz Bécsben, Gyár: Grabenhof, Bräunerstrasse 2. — Iroda és gyári raktár: Bräunerstrasse 8.

Gyógytudósítás.

Antwerpen, 1883. szept. 12.

Mélyen tisztelt uram! Idemellékelve küldök 10 frankot, kérem sziveskedjék azért nekem tömörített maláta-kivonatot küldeni, A HOFF János féle maláta-kivonat egészségi sörét már 6 év óta iszom és rendszeren Amsterdamból szerzem. Szavakkal nem írhatom le ön előtt, mily áldásos hatása volt az ön gyártmányainak családomban. Én és fiam gyomor-bajban szenvedtünk és mítsen tudunk étvágygyal enni és nem aludhattunk. Leányom ideges és sápkóros volt. Az ön élet- és egészség balzsama, — így nevezzük maláta kivonatait, — minket ismét helyrehozott. Mily helyesen és elismerésteljesen mondá Hohenzollern Antal herceg ö kir. fensége az arany érdemjegy kiadásánál, kitünő iratában: „Senkire sem illik jobban a körirat: Bene merenti,—mint önre.—” Öfelsége Dánia királya is azt mondta: hogy ő maga is tapasztalta a HOFF János féle maláta-kivonat gyógyerejét úgy önmagán, mint magas családján. Én olvastam az ön kitüntéseit és én, valamint családom még igen hosszú életet kívánunk önnek az emberiség jólétére. Van szerencsém magamat ajánlani, kiváló tisztettel maradván ömek mindig halás lekötteleztette, Westphal, szolg. kívüli örmagy, jelenleg itt Bécsben.

Utánczás elleni intelem: Az ugynevezett HOFF-féle maláta-kivonat, melyen a föltaláló HOFF János arczképe hiányzik. (mintán az összes HOFF János-féle maláta-kivonatoknak ezen védjeggyel kell ellátva lenniök) visszautasítandó, mert az utánczott és nem valódi

Bécsi hivatalos gyógytudósítás.

A HOFF János-féle maláta-kivonat egészségi sör és a maláta-csokoláde, melyek a helybeli helyőrségi kórházban alkalmazásba hozattak, a gyógytár jó gyánolító szereinek bizonyultak, névszerent a krónikus mellbetegeknél, a maláta-kivonat kedves és kívánt; úgy a maláta egészségi csokoláde az idülőknel és gyöngült emésztő erővel bírónál, nehézségek után enyhítő és igen kedves gyógytápszerre vált.

Bécs, 1878. december 12-én, Dr. Loeff főorvosos, Dr. Porias, törz orvos.

Árai a valódi HOFF János-féle maláta-kivonat egészségi sörének: 13 üveg 6 frt 6 kr, 28 üveg 12 frt 68 kr, 58 üveg 25 frt 48 kr. 13 üvegtől kezdve bérmentes küldés a házhoz. Bécsből kiküldésnél: 13 üveg 7 frt 26 kr, 28 üveg 14 frt 60 kr, 58 üveg 29 frt 10 kr. — Félkilo maláta-csokoláde I. 2 frt 40 kr, II. 1 frt 60 kr. III. 1 frt. (Nagyobb mennyiségnél lerovat számíttatik.) Tömörített maláta-kivonat 1 üveg 1 frt 12 kr, fél üveg 70 kr. — Maláta-bonbon 1 doboz 60 kr, (fél- és negyed dobozban is). 2 frton alul ni sem küldetik. Az első és egyedül valódi HOFF János féle nyáloldó maláta mellbonbonok kék papírban vannak. Főraktár: Medve czky Sándor gyógyszerésznél Léván, Kovács József gyógyszer. Nyitrán és Vankovits Lajosnál Selmecezen.

Páris. London. Budapest. Grác. Hamburg. M-Frankfurt. New-York.

≡ Valódi ≡
ORVOSI MALAGA-SECT

klosterneuburgi csász. kir. borkisérleti állomás vegyelemzése szerén
kitünő jó, valódi malaga,
mint kitünő erősítő-szer **elerőtlenedett betegek, üdülők, gyermekek** stb. számára, a **vérszegénység** és **gyomorgyengeség** ellen legkitünőbb hatásu. 1/1 és 1/2 eredeti palaczkokban s **törvényesen bejegyzett védjegy** alatt a

VINADOR SPANYOL BORKERESKEDÉSNEK 291. 4-3.
Bécs Hamburg

fr. 2. 50. és fr. 1. 30. eredeti árak mellet.

További Xerez de la Frontera 2 fr. 50 kr. és 1 fr. 30 kr., — Chateau Margaux 2 frt. és 1 frt. 10 kr. — Chablis 2 fr. 50 kr. és 1 fr. 30 kr., — Portwein finom 1874-iki 1 fr. 80 kr. 1 frt. Mindezen kielégítő fajok eredeti árakon kaphatók: Léván, Missik J. fűszerkereskedésében; Verebélyen, Cirok István fűszerkereskedésében.

**Minek PESTRE ?
Minek BÉCSBÉ ?**

mikor nálam minden előpénz nélkül

75 krajczáros részlefizetésre

HOWE-, ANGER-, SINGER-, WEHLER-
& WILSON-

G É P E T

292. 38-35. 5 évi jótállás mellett kapni.

Családi célokra 5 évi jótállásom mellett Singer-gépeket ajánlok 36 frtért. Öreg gépek becsértetnek, vagy igazíttatnak jutányos áron; géptük, részek és csolnak, raktáromon mindig találhatók.

FISCHER MIKSA kereskedésében
Léván.